

Dobývání Boskovického hradu 2014

Datum	22. - 24. srpna 2014	
Pořádal	Rytíři země Moravské a Obi-Wan	Boskovice
Zúčastnili se	Kalif Donny Kost'a J. Zdenál Obi-Wan Ivča Ozzák Ježek Nikola	Bojující Zvučící a fotící Přihlížející Bojující Bojující Bojující Bojující Bojující Přihlížející
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Tak se nakonec Obišovi jeho dlouholetý sen splnil. Již asi 4 roky zpátky přišel s nápadem udělat na Boskovickém hradě bitvu. Popravdě řečeno, nikdo z Lucia příliš nadšený nebyl. Snad kromě některých z mladých. Já s Kost'ou jsme ale tomu dali šanci a než jsme řekli své ne, vydali jsme se na tento hrad důkladněji podívat. Obišovi jsem pak zaslal soubor námětů a připomínek. Nakonec to stejně všechno padlo, lidem se do pořádání další náročné akce nechtělo a celé se to šouplo k ledu. Já jsem nakonec byl rád, že nemusím mít více starostí se skupinou. No tak jsem líný, no!

Uběhlo pár let a s touhou udělat bitvu se objevil člověk ze spřátelené skupiny Lukáš. Podpořil Obi-Wana a bitva se nakonec uspořádala plně v režii těch dvou.

Pátek 22. srpna 2014

V pátek odpoledne jsem se sbalil, naložil auto, kolem páté vyzvedl Malou Kost'u a vyrazili jsme na Boskovický hrad. Velká Kost'a nejela, jelikož se rozhodla se svým bratrem a jeho přítelkyní pokořit ten samý víkend nejvyšší horu Slovinska Triglav. Já měl jet původně také a hodně jsem se rozhodoval mezi oběma možnostmi, ale nakonec, asi jenom pár dní před víkendem zvítězily Boskovice.

Na Boskovický hrad, přestože bylo páteční odpoledne a všechny cesty byly tradičně ucpané, jsme se nakonec do hodiny dostali. Bylo kolem šesté, když jsem zaparkoval na nádvoří, vyházel obsah kufru, otočil auto a odjel jsem si jej zaparkovat. Do hodinky jsem byl zpět. Převlékl jsem se a šel se uvítat s ostatními, se kterými jsem se uvítat ještě nestihl. Hlavně koho jsem dlouho

neviděl, byl Ježek. Též bylo nezvyklé, že již v pátek navečer tam byl i Donny. To ale stejně bylo zapříčiněno tím, že tam měl klukům na akci zvučit. Jinak bychom jej tam také těžko viděli. Stan jsem stavět nemusel, protože se mi o něj opět postaral Ozzák. Nově mi jej vybavil i loukoťemi. Takže jsem se pouze ubytoval a též jsem ubytoval svého panoše Zdeňka.

No a pak jsme usedli ke stolům a veselili se. Jediným přerušením pak byla předbitevní porada v osm večer u pranýře, kde jsme se dozvěděli, co máme druhý den v bitvě vlastně dělat. My Lucius jsme byli přiřazeni na stranu Obi-Wana, která se téměř, až na naši jednotku, skládala plně z raňáků.

Sobota 23. srpna 2014

Ráno jsme vstali, nasnídali se a začali jsme se postupně chystat na první bitvu, která měla být o půl jedenácté. Bitva se měla odehrávat na nejhornějším nádvoří. Celý příběh byl o tom, že Obi-Wan, jako pán Toman z Boskovic měl opustit hrad, snad kvůli nějaké válečné výpravě, a při návratu pak zjistit, že hrad byl obsazen jeho bratrancem Lukášem. Původně klidný dialog u hostiny, kde se domlouvali, komu vlastně hrad patří, se po přepadení Tomanovy osobní družiny, kdy někteří Lukášovi bojovníci byli ukryti ve sklepě, zvrhl v krvavou řež. Tomanova družina, tvořena zde Luciem, zaštitila Tomana a začala ustupovat. Ve stejné chvíli našťestí doběhly posily v podobě Tomanova vojska, tvořeného raňáky a vedeného Jiřím. Jednalo se o švagra od našeho Zdenála. No dostali jsme na budku a z hradu jsme se stáhli.

Ve 14. hodin pak bylo druhé dějství bitvy. To se odehrávalo v bráně hradu, kterou se nám nakonec podařilo úspěšně dobýt. Bratraci Lukáš s Tomanem se nakonec domluvili, že dají vojsku odpočinout a rozhodující bitvu svedou na louce před hradem.

Někdy kolem třetí jsem dostal MMS od Velké Kostěny, že Triglav byl, i přes nepřízeň počasí, úspěšně dobyt.

V 16. hodin pak došlo na závěrečnou bitvu před hradem. Bylo několik střetů, kde jsme jich pár i vyhráli, než došlo na závěrečný střet. My Lucius, coby osobní ochrana Tomanova, přestože jsme byli neustále u něho, jsme si také dobře zabojovali. V závěrečném střetu jsme ale již tolik úspěšní nebyli. Nejprve nám Špernakova družina totálně rozdrtila pravé křídlo a pak se přesměrovala na pomoc svému pravému křídlu, který jsme mi úspěšně kidlili. Během chvíle se však situace naprosto obrátila. Pobili nám téměř všechny raňáky a my v poslední chvíli, zatím ještě stále kompletní Lucius, jsme Tomana vytáhli z bitevní vřavy a začali jsme rychle ustupovat. Nakonec jsme skončili na obranu Tomana pouze já a Zdenál. Ten ale pochvilí také padl. Kdybych věděl, co bude následovat, dal bych se s Tomanem okamžitě na útěk. Bohužel jsem tam blb zůstal a snažil se statečně bojovat. Nakonec jsem narazil na Zdenála od Igora, který mě tak přetáhl štítem po hlavě, že jsem se musel poroučet k zemi. Myslel jsem si, že mi hlava pukne. No pak už jenom Tomana zajali a Lukáš jej s ostudou vyhnal z hradu.

Po bitvě jsme se uklonili a poděkovali se divákům a šli se odstrojit a odpočinout. Také jsme si dali zasloužené pivko. Kolem sedmé pak byla slavnostní večeře, kde se Jiří pochlubil, že se mu narodila před měsícem dcera a že by to s námi rád zapil. Tak jsme to s ním ten večer tedy zapili.

Neděle 24. srpna 2014

Ráno jsme se pobalili a vyrazili zpět, směrem k svým domovům. Já jelikož jsem si nebyl zrovna dvakrát jist, zda mohu řídit, navíc jsem ani neměl kam pospíchat, protože Kost'a se měla vrátit až někdy kolem šesté, jsem pobyl trochu déle a pomohl jsem alespoň klukům trochu s úklidem.

---

klf